

ת"פ 17444/07/15 - מדינת ישראל נגד מריה מדלן לביאן

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת
ת"פ 17444-07-15 מדינת ישראל נ' לביאן

בפני: כבוד השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אבי דהן לשכת תביעות לכיש
נגד
הנאשמת: מריה מדלן לביאן ע"י ב"כ עו"ד שאול שניידר

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בשורה של עבירות מרמה בכרטיסי אשראי. מדובר ב- 15 אישומים, בשורה ארוכה של אירועים, בהם השיגה הנאשמת מספרים של כרטיסי חיוב של אנשים שונים, בין היתר על ידי יצירת קשר טלפוני והתחזות לנציגת שירות של גופים שונים. לאחר שקיבלה הנאשמת את פרטי כרטיסי האשראי, היא ביצעה עסקאות לרכישת מוצרים שונים במרמה, ושילמה עבורם באמצעות מספרי כרטיסי אשראי אותם השיגה מהקורבנות.
2. באישום ה- 1 מדובר ב- 11 עסקאות בכרטיס אשראי השייך ליורי פנקרושין. באישום ה- 2 מדובר ב- 10 עסקאות ב- 3 כרטיסי אשראי שביצעה בכרטיס של לודמילה סולומקין. באישום ה- 3 מדובר ב- 21 עסקאות בכרטיס אשראי של יוליה ברקוביץ. באישום ה- 4 מדובר ב- 6 עסקאות בכרטיס אשראי של רון משה. באישום ה- 5 מדובר ב- 11 עסקאות בכרטיס אשראי של סבטלנה דומינסקי. באישום ה- 6 מדובר ב- 120 עסקאות ב- 2 כרטיסי אשראי של לודמילה פנקרושין. באישום ה- 7 מדובר ב- 33 עסקאות בכרטיס אשראי של רון גיא. באישום ה- 8 מדובר ב- 38 עסקאות בכרטיס אשראי של אורית חלפון. באישום ה- 9 מדובר ב- 2 עסקאות בכרטיס אשראי של אינסה בייטמן. באישום ה- 10 מדובר ב- 44 עסקאות בכרטיס אשראי של נמרוד סנטו. באישום ה- 11 מדובר ב- 11 עסקאות בכרטיס אשראי של ערפאת חטיב. באישום ה- 12 מדובר ב- 2 עסקאות בכרטיס אשראי של מרדכי סקלי. באישום ה- 13 מדובר ב- 34 עסקאות בכרטיס אשראי של רפאל סיאנוב. באישום ה- 14 מדובר ב- 21 עסקאות בכרטיס אשראי של מרינה גולנדברג. באישום ה- 15 מדובר ב- 2 עסקאות בכרטיס אשראי של לריסה קוביבוב. בסה"כ מדובר איפוא, ב- 366 עסקאות, ב- 15 מתלוננים, בשמונה עשר כרטיסי אשראי ובסכום כולל של כ- 120,000 ₪ או בדומה לכך, של רכישות במרמה, על פני תקופה ממושכת, שהחלה ביוני 2014 והסתיימה ביולי 2015. בסה"כ הורשעה הנאשמת ב- 366 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב בנסיבות מחמירות וב- 366 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה ביקשה לגזור את העונש לחומרה. המאשימה הדגישה כי מדובר בשורה ארוכה של מעשי הונאה. מדובר בדפוס פעולה המלמד על תכנון ותחכום, במהלכו הנאשמת השיגה פרטים של כרטיסי חיוב על ידי התייצגות במצגי שווא בפני הקורבנות, כדי לרכוש את אמונם. הצטברותן של העבירות, כמותן והתמשכותן, מחייבים ענישה מחמירה. חומרה מיוחדת יש בכך שלעיתים עשתה הנאשמת שימוש בכמה כרטיסי אשראי של אותו מתלונן. היא שילמה באמצעות כרטיסי אשראי את צרכיה כגון שירותי מוניות, אוכל, בגדים, תשלומי חשבונות, מוצרי מותרות ואפילו קנסות למשטרת ישראל (!).
4. התובע הדגיש כי כל אחד מאיתנו עושה שימוש יומי בכרטיסי אשראי, כך שהפגיעה שגרמה המתלוננת חורגת מגבולות הפגיעה במתלוננים הנוכחיים ובחברות האשראי, אל עבר פגיעה כוללת בחיי המסחר התקינים. עוד ציינה המאשימה כי מדובר באירועים נפרדים שלכל אחד מהם קורבן נפרד, ולכן יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל עבירה ועבירה, אשר ינוע בין ששה חודשים ל- 12 חודשי מאסר בגין כל אחת ואחת מן העבירות.
5. התובע לא התעלם מהמלצת שירות המבחן, אלא ציין ששירות המבחן הוא רק בגדר גורם ממליץ וכאשר מדובר ברצף כה חמור של עבירות, אין הצדקה להסתפק בענישה בעבודות שירות בלבד, מה גם שבעבר כבר ניתנה לנאשמת הזדמנות על ידי ענישה של של"צ והיא לא עמדה בדרישות שירות המבחן.
6. נטען כי אכן, מהתסקיר העדכני עולה כי הנאשמת עברה תהליך משמעותי באמצעות פסיכולוג פרטי, אולם בנסיבות העניין אין הדבר מצדיק חריגה כה משמעותית מן העונש הראוי על מנת להבטיח הרתעה מביצוע העבירות מעין אלה.
7. לאחר הטיעונים לעונש, הוגשה הודעה, לפיה בנוק של סכומי הרכישות שביצעה הנאשמת שלא כדין, נשאו בסופו של דבר בתי העסק, ולא המתלוננים.
8. מנגד, הסיניגור ביקש לאמץ את עמדת שירות המבחן ולהסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות, צו מבחן ועונשים כספיים. הסיניגור הסביר את התסקיר השלילי בתחילה, בכך שהנאשמת לא הסתדרה בקבוצה הטיפולית בה הושמה על ידי שירות המבחן, עקב משתתפת אחרת בקבוצה שהיה לה קשר עם בן זוגה לשעבר של הנאשמת. הוא ציין כי הנאשמת עברה תהליך משמעותי, אשר מאסר בפועל יגדע אותו, כעולה מחוות דעת הפסיכולוג שצורפו **נ/1**. הסיניגור הוסיף והפנה למסמכים רפואיים המלמדים על מצב נפשי חריג וכן הציג מסמך קבלה של הנאשמת למכינה לפיזיקה במכללה האקדמית להנדסה "סמי שמעון". נטען כי בסופו של יום לקחה הנאשמת אחריות על מעשיה ולטענת ההגנה יש להעדיף את הרכיב השיקומי.
9. הנאשמת עצמה ביקשה לשאת דברים טרם גזר הדין, היא הביעה חרטה על המעשים החמורים שביצעה. היא הסבירה כי היתה במצוקה, לאחר שננטשה כאם חד הורית ללא כל עזרה. לדבריה, היא התחילה תהליך שיקומי, היא גם מתנדבת פעם בשבוע לסייע ומשתתפת בפרויקט "עוצמה" גם במסגרת מחלקת הרווחה.

לדבריה, היא מוכנה ללכת לכל טיפול שיקבע ולעבוד ולפצות את כל האנשים שנפגעו מהתנהגותה, ובלבד שלא תשלח לבית הסוהר. היא ציינה כי היתה עצורה מיום 30.6.15 עד ליום 28.7.15 ותקופת מעצר זו כבר לימדה אותה את הלקח.

עבר פלילי

10. לחובת הנאשמת רישום פלילי אחד מבית המשפט לנוער באשדוד משנת 2014, אז נדונה בגין צירוף של חמישה תיקים בעבירות של אלימות ורכוש לענישה ללא הרשעה של צו מבחן, התחייבות, פיצוי ושל"צ.

תסקירי שירות המבחן

11. תסקיר שירות המבחן ראשון מיום 18.7.16 ציין כי הנאשמת בת 23 רווקה, אם חד הורית לילדה בת שנתיים, סיימה 13 שנות לימוד עם בגרות מלאה ושירתה שירות לאומי במוסד סיעודי. מטופלת על ידי לשכת הרווחה באיזור מגוריה ומשולבת בפרויקט "עוצמה". כאשר מינואר 2016, לאחר שחרורה מן המעצר החלה בטיפול אצל פסיכולוג פרטי. שירות המבחן ציין שבמסגרת התיק הקודם שלה, היא התקשתה לעמוד בביצוע 200 שעות של"צ שהוטלו עליה והוגשה בקשה לבטל את צו השל"צ ולהמירו בעונש כספי. הנאשמת לקחה אחריות על ביצוע העבירות. עם זאת, התרשם שירות המבחן מקושי להתחבר רגשית למניעים שהניעו אותה לביצוע העבירות, לגלות אמפתיה אותנטית וכנה לקורבנות ולהתייחס באופן עמוק לרמת התחכום והיקף העבירות. שירות המבחן הדגיש בתסקיר הראשון, כי הרקע לביצוע העבירות נובע כנראה מדפוסי אישיות מניפולטיביים, ליקוי במערכת המוסרית והערכית, ריכוז עצמי גבוה וקושי לראות את הפגיעה לאחר. בנסיבות אלה העריך שירות המבחן כי קיים סיכון בינוני עד גבוה למעורבות חוזרת בתחום עבירות המרמה, אולם אם תתמיד הנאשמת במסגרת הטיפולית, יש סיכוי כי תימנע מביצוע העבירות.

12. תסקיר משלים מיום 28.11.16 היה חיובי יותר. שירות המבחן קיבל מידע מהפסיכולוג שהנאשמת מצויה אצלו בטיפול פרטי, ממנו עלה כי במהלך הקשר הטיפולי ניכרה התקדמות ושינוי חיובי. הנאשמת שיתפה פעולה והצליחה לגלות התנהגות מאופקת ויציבה. היא גם המשיכה את הקשר עם גורמי הרווחה במסגרת פרויקט "עוצמה". שירות המבחן התרשם איפוא ממגמה חיובית הבאה לידי ביטוי ברמת מודעות גבוהה יותר באשר לדפוסים המכשילים בהתנהלותה של הנאשמת. לאור שיתוף הפעולה החיובי עם גורמי הטיפול השונים, והעובדה שמדובר בנאשמת צעירה ואם חד הורית לילדה בת שנתיים וחצי, המליץ שירות המבחן לקחת בין שיקולי הענישה את הפן הטיפולי והשיקומי כשיקול מרכזי, ולכן המליץ על מאסר בעבודות שירות, צו מבחן לשנה, מאסר על תנאי והטלת פיצוי כספי.

ההלכה הפסוקה

13. התביעה הגישה שורה של פסקי דין בהם נקבעו עונשים מחמירים בגין עבירות מרמה:

א. בעניין בלילטי (רע"פ 1552/13 יאיר בלילטי נ' מ"י) (26.2.13),

עמוד 3

מדובר היה בשני כתבי אישום בעבירות של גניבה ממעביד, קבלת דבר במרמה והונאה בכרטיסי חיוב. באישום הראשון רכישות מכשירים סלולריים תמורת ₪ 18,000 ובאישום השני, נטילה במרמה של בשר ומכירתו תמורת ₪ 15,000. בית המשפט קבע מתחם ענישה בין 20 ל- 26 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 22 חודשי מאסר לריצוי בפועל, עונש אשר אושר על ידי בית המשפט העליון, שהביא בחשבון את חומרת העבירות, העבר הפלילי, הכשלון של עונשי מאסר קודמים להרתיע את הנאשם וכן הפעלה של מאסרים על תנאי. אין ספק כי המקרה שונה מענייניו, מבחינת העבר הפלילי והמאסרים על תנאי, אולם מספרן הרב של העבירות וכמות המתלוננים בעניינו עולה על עניין בלילטי.

ב. בעניין רמי לוי (רע"פ 617/14 **רמי לוי נ' מ"י** (4.3.2014)), מדובר בכתב אישום בעבירות של שימוש בכרטיסי חיוב וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, כאשר מדובר בסכום כולל של ₪ 30,000 בכרטיסי חיוב, בנוסף לגניבת כסף מזומן בסך ₪ 1,650. למרות שהיה מדובר באדם נכה בשיעור של 75% נגזרו עליו 23 חודשי מאסר בפועל, אולם גם במקרה זה לחובתו עמד עבר פלילי דומה ומאסרים על תנאי.

ג. בעניין מסיקה (עפ"ג (מחוזי מרכז) 12105-01-13 **מוריס מסיקה נ' מ"י** (25.11.2012)), מדובר בכתב אישום בשמונה אישומים של גניבת כרטיסי אשראי ושימוש בהם, כאשר קורבנותיו היו קשישים. בית המשפט השלום בנתניה ציין כי מדובר בשורה ארוכה של מעשי מרמה, אשר התפרשו על שנה לפחות, וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר, למרות שהנאשם נעדר כל עבר פלילי. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

ד. בעניין אריק דהאן (עפ"ג (מחוזי מרכז) 42089-06-12 **אריק דהאן נ' מ"י** (4.9.12)), מדובר היה בששה אישומים של גניבת כרטיסי חיוב ושימוש בהם. בית המשפט השלום ברחובות גזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור למעט קיזוז ימי המעצר.

14. הסניגור הגיש מנגד פסיקה של בתי משפט השלום בה נגזרו עונשים של עבודות שירות בעבירות דומות:

א. בעניין מרגלית עמר (ת"פ (שלום פתח תקווה) 48359-10-12 **מ"י נ' מרגלית עמר** (4.9.14)), מדובר במאות עסקאות של הונאה בכרטיסי חיוב בסכום מגיע לידי ₪ 150,000. בפסק הדין מפרט בית המשפט פסקי דין רבים, בהם גם כאלה שנגזרו עונשים למאסר בעבודות שירות, וקבע כי לנוכח מצבה האישי של הנאשמת, אשר מטפלת בתינוק בן מספר חודשים, ניתן להסתפק בארבעה חודשי מאסר בפועל. יודגש כי למרות שהסניגור הביא פסיקה זו, ללמד כי ניתן לגזור מאסר בעבודות שירות

בעבירות מעין אלו, הרי שבית המשפט ציין בסעיף 40 לפסק הדין, כי למרות התסקיר החיובי והנסיבות האישיות, לא ניתן לסיים תיק כזה בשירות לתועלת הציבור, ואף לא בענישה של מאסר המרוצה בעבודות שירות, שאיננה מאזנת כראוי בין שיקולי ההלימה וההרתעה לבין השיקול השיקומי.

ב. בעניין אשר ביטון (ת.פ. (שלום אשדוד)) 9938-02-14 מ"י נ' ביטון (4.12.14), מדובר היה ב- 14 אישומים של שימוש בכרטיסי חיוב במרמה בסכומים שבין 4,000 ₪ ל- 25,000 ₪ בכל אישום. הנאשם נעדר עבר פלילי ובית המשפט קבע כי יש לתת עדיפות להליך הטיפול וגזר עונש של מאסר בעבודות שירות בלבד.

ג. בעניין פלוני (עפ"ג (מחוזי חיפה)) 48707-08-15 מ"י נ' פלוני (19.11.15), מדובר היה בעבירות מין, אולם הסניגור הגיש את פסק הדין משום שבית המשפט מצא מקום לחרוג ממתחם הענישה לנוכח שיקולי שיקום, לאחר שהנאשם החל בהליך טיפולי ביוזמתו האישית במכון פרטי. בית המשפט המחוזי ציין כי בהתאם לדוח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה שיקום בקהילה עשוי במקרים מתאימים לתוצאות טובות יותר מאשר עונש של מאסר.

מתחם הענישה ההולם

15. סעיף 40 (יג') לחוק התשל"ז - 1977 קובע כי אם הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות באירוע אחד יקבע עונש הולם לאירוע כולו, אולם אם הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות בכמה אירועים, יקבע עונש הולם לכל אירוע בנפרד. המאשימה טענה כי בהתאם לפרשנות סעיף 40 (יג') הנ"ל, בענייננו מדובר ב- 15 אירועים שונים שיש לקבוע בנפרד לגבי כל אחד ואחד מהם את מתחם העונש ההולם ולגזור את הדין.

16. בהלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13) **אחמד ג'אבר נ' מ"י** (29.10.14) דן בית המשפט העליון בפרשנות סעיף 40 (יג') הנ"ל. השופט דנציגר קבע כי כדי להפריד בין אירוע אחד למספר אירועים, ניתן להיעזר במבחן הצורני-העובדתי, במסגרתו בוחנים אם ניתן להפריד בין פעולות שנעשו ברצף או בסמיכות של זמן ומקום, ובמבחן המהותי המוסרי, שבמסגרתו מתמקדים בנזקים שגרמה התנהגותו של העבריין לנפגעי העבירה ובאינטרס החברתי שנפגע. כב' השופטת ברק ארז, הציעה את מבחן "הקשר ההדוק", לפיו עבירות שיש ביניהן קשר הדוק יחשבו לאירוע אחד, כאשר המובן שינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה.

17. בענייננו, מעיון בכתב האישום המתוקן, עולה כי מדובר ב- 15 אישומים וב- 15 מתלוננים שונים, ברצף של פעולות שנעשה על תקופה של כשנה. בכל רכישה בה עשתה הנאשמת שימוש בכרטיס אשראי אחר, למעשה מדובר ב"קורבן" אחר, ובריוחוק מבחינת זמן ומקום. מבחינת המבחן המהותי-מוסרי וכן מבחינת מבחן הקשר ההדוק -מדובר בהתנהלות אחת של הנאשמת, לאורך תקופה ממושכת, במספרי כרטיסי

אשראי. עם זאת, מבחינת המבחן הצורני-עובדתי, ניתן לטעון כי לא רק שכל אישום הוא אירוע נפרד, אלא שכל עסקה שנעשתה בכרטיס אשראי במרמה מהווה אירוע נפרד, שכן בחלק מהאישומים מדובר במרחק מקום וזמן ניכרים. אין מדובר ברצף אחד המהווה אירוע אחד. מדובר בשרשרת אירועים במשך תקופה של כשנה, בהם בכל פעם נעשה שימוש בכרטיס אחר, תוך פגיעה בקורבן אחר, בנסיבות שונות של רכישות במרמה. בנסיבות אלה, בהתאם להלכת ג'אבר, נראה לי כי יש ממש בטענת התביעה, לפיה יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהאישומים (וניתן שגם לכל אחת מהרכישות, אם כי המאשימה לא ביקשה פיצול כזה, ולכן לא אקבע כך).

18. במסגרת קביעת מתחם הענישה על בית המשפט להביא בחשבון את הערך החברתי שנפגע, את מידת הפגיעה בו, את מדיניות הענישה הנהוגה ואת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. בענייננו מדובר במאות פעולות בכרטיסי אשראי, בנאשמת אשר השיגה את מספרי כרטיסי האשראי במרמה, במעשים שבוצעו בתכנון מראש, ובתחכום ניכר. מדובר גם בפעולות חוזרות ונשנות לאורך תקופה ממושכת. הנזק נגרם לשורה ארוכה של מתלוננים, כמו גם לבתי העסק ולחברות האשראי, הוא בל יסוער. מעבר לנזק הכספי הממשי, יש ממש בטענת המאשימה כי מדובר בפגיעה חמורה בחיי השוק הסדירים והשימושים הנעשים תדיר בכרטיסי אשראי.

19. מתחם הענישה ההולם בגין רצף כזה של עבירות, חייב לשקף את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, ואת הפסיקה שפורטה לעיל, ולנוכח כמות העבירות, התכנון והתחכום, עומד איפוא מתחם העונש ההולם בכל אחד ואחד מהאישומים, בין חודשי מאסר ספורים, ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

20. באשר לנזק, טען הסניגור כי בכל הנזק כולו נשאו חברות האשראי ולא המתלוננים. יצוין כי נזקים כאלה של חברות האשראי, ממילא מגולגלים על כלל הצרכנים. התובע הודיע כי מי שנשא בנזק בסופו של יום היו בתי העסק, שחברת האשראי סרבה לשלם להם עבור הרכישות שביצעה הנאשמת במרמה. יש להביא בחשבון, כי גם אם בסופו של דבר, לאחר הליך מסורבל ומתיש, השיבה חברת האשראי למתלוננים סכומים ששולמו על ידם, בגין שימושים בכרטיסי החיוב שלא הם עשו - הרי שוודאי שהדבר גרם לכל אחד ואחד מהמתלוננים לעוגמת נפש רבה מאד, לטרחה ולבזבז זמן, ומעבר לכך פגע בתחושת הביטחון שלהם, ע"י שימוש באמצעי תשלום נפוץ זה. לפיכך נראה לי כי יש מקום לפצות את המתלוננים, גם אם פוצו בגין הסכומים בפועל על ידי חברות האשראי, שחייבה את בתי העסק.

21. הסניגור המלומד הצביע על כך שבנסיבות העניין יש מקום לתת משקל מכריע לשיקולי השיקום ולהסתפק בענישה שתרוצה בעבודות שירות לצד צו מבחן. כמתואר לעיל, גם תסקירי שירות המבחן לא היו נקיים מספקות. בתסקיר הדגיש שירות המבחן, כי הנאשמת לא גילתה תובנה מעמיקה לחומרת מעשיה, היא השרישה דפוסים מניפולטיביים ומרמתיים. שירות המבחן ציין כי בעבר ניתנה הזדמנות לנאשמת על ידי ענישה של שירות לתועלת הציבור, בה לא עמדה הנאשמת כראוי וריצתה רק מחצית מן השעות שהוטלו עליה.

22. אכן, לא ניתן להתעלם מההתפתחות החיובית בין התסקיר הראשון לתסקיר השני. עם זאת, נראה כי עיקרה של ההתפתחות נוגע לפרטים שמסר הפסיכולוג לשירות המבחן. מדובר בפסיכולוג פרטי, הממומן על ידי הנאשמת, ולא בטיפול ממשי הנעשה במסגרת שירות המבחן. עם כל החשיבות שניתן להעניק לטיפולים פרטיים, הרי המשקל המשמעותי הניתן על ידי בתי המשפט לטיפולים שבמסגרת שירות המבחן, ניתן בגלל האובייקטיביות של גורמי הטיפול הציבוריים, שאין היא נחלתם של טיפולים פרטיים, שמעצם טבעם מבקשים לרצות את הגורם המממן.

23. אין ספק שיש להביא בחשבון במכלול השיקולים את נסיבותיה האישיות של הנאשמת, מצבה הנפשי הבעייתי, מצבה המשפחתי כאם חד הורית לילדה בת שנתיים וחצי וההתקדמות המשמעותית שהיא עברה במסגרת הטיפול. ואולם, אין בכל אלה כדי להצדיק הימנעות מענישה משמעותית בגין העבירות החמורות שביצעה הנאשמת.

24. סעיף 40 (ד) לחוק העונשין תשל"ז 1977, קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו במקרים מתאימים. עם זאת נקבע בסעיף, כי אם היו מעשי העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם, אף אם הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שבית המשפט שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש בתוך מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון המנחה.

25. בענייננו, כאמור לעיל, מדובר במאות עבירות שביצעה הנאשמת שוב ושוב ושוב, בתחום ובתכנון, באופן שבו הימנעות ממאסר בפועל ממשי, מאחורי סורג ובריח, למרות נסיבותיה האישיות, תפגע באופן מהותי באינטרס הציבורי, בעוד ששיקולי השיקום אינם כה מובהקים, כאשר רק לפני חצי שנה, ציין התסקיר רמת סיכון בינונית עד גבוהה (!) למעורבות חוזרת בעבירות מרמה.

26. עוד יצוין, כי בעבר כבר ניתנה לנאשמת הזדמנות, ע"י ענישה חינוכית בדמות של"צ. הנאשמת לא עמדה במכסת השעות שנקצבה לה. התנהלות זו של הנאשמת, מקשה ליתן בה אמון פעם נוספת, ולהורות על ריצוי מאסר בעבודות שירות, כפי שביקש הסניגור המלומד.

27. לפיכך, יש לגזור על הנאשמת מאסר בפועל לריצוי ממשי, ואין הצדקה לחריגה ממתחם העונש ההולם. עם זאת, בתוך המתחמים שנקבעו, ניתן להביא בחשבון את ההליך השיקומי בו החלה הנאשמת ואת נסיבותיה האישיות הקשות, כך שהעונש שיגזר עליה לא יהא ברף העליון של מתחם העונש ההולם בהצטבר כל המתחמים בגין כל האישומים, ואף מתחת למרכז המתחם.

28. בהתאם להוראת סעיף 40 יג' (ב) לחוק העונשין, גם כאשר נקבע מתחם נפרד לכל אחת מהאירועים, ניתן לגזור עונש כולל לכל האירועים. סעיף 40 יג' (ג) לחוק העונשין, מוסיף וקובע כי על בית המשפט להביא בחשבון בגזירת העונש, את מספר העבירות, תדירותן והזיקה ביניהן, כדי לשמור על יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת האשם, לבין סוג העונש ותקופת המאסר.

29. עם כל ההבנה למצבה האישי של הנאשמת, וההכרה בהתקדמות שהיא עברה בהליך הטיפול, ריבוי העבירות וחומרתן, איננו מאפשר להימנע ממאסר בפועל ממש.

30. ויודגש - אלמלא ההליך החיובי שעברה הנאשמת, ונסיבותיה האישיות החריגות, ראוי היה לגזור עליה עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, אם לא מעבר לכך. רק לנוכח נסיבות אלה, מצאתי לנכון להקל בענישה, ולגזור עונש אשר קרוב לרף התחתון שבמתחם העונש ההולם.

31. אשר על כן, לאחר שאני שוקל את כל השיקולים לחומרה ולקולה, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. תשעה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרה מיום 30.6.15 עד ליום 28.7.15.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורה מן המאסר ובהתאם להוראות סעיף 52 (ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 שלא תעבור עבירות רכוש שהן פשע.
- ג. שישה חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורה מן המאסר ובהתאם להוראות סעיף 52 (ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 שלא תעבור עבירות רכוש שהן עוון ואינן פשע, וכן כל עבירה על חוק כרטיסי חיוב.
- ד. פיצוי כספי למתלוננים בסך 70,000 ₪, שיחולק כך: 5,000 ₪ לכל אחד מן המתלוננים, עדי תביעה 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 22. הפיצוי הכולל ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.12.17.
- ה. קנס כספי בסך 15,000 ₪ או שלושה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.10.18.

32. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ט כסלו תשע"ז, 29 דצמבר 2016 במעמד הצדדים.